

[Hasle.]

ser. Jeg synes ikke, der er nogen anden klar Løsning end at ophæve Bestemmelserne. Skulde saa det Tilfælde indtræffe, som det ærede Medlem Hr. Krag omtalte som noget ganske usandsynligt, hvad jeg ganske giver ham Ret i, saa er der den Udvej for Ministeren at komme til Rigsdagen, og forelægge sine Forslag om Genindførelse af en Konverteringsafgift o. s. v. Det er lykkedes den højtærede Minister tidligere at faa saadanne Forslag gennem Rigsdagen, og der er ingen Grund til at tro, at det ikke skulde kunne lade sig gøre igen.

Vi bevæger os her, i hvert Fald til Dels, paa rene Lovgivningsomraader, hvor der ikke er nogen Grund til at give Bemyndigelser fra sig. Skal man imidlertid en Vej i den Retning for at imødekomme Ministeren, giver jeg det ærede Medlem Hr. Krag Ret i, at saa maa vi have ganske bestemte Tilsagn om, hvad der tilsigtes. Nu er det over 1 Aar siden, Konverteringen fuldstændig strandede.

I den Tid har der, saa vidt mig bekendt, af en eller flere Kreditforeninger været indgivet Andragender om at faa Lov til at udstede 4½ pCt.s Obligationer, men saadanne Andragender har Ministeren afslaaet, og hvis det fortsat er Ministerens Opfattelse, at det haster ikke med at faa denne Side af Sagen bragt i Orden, han vil ikke benytte den Bemyndigelse, han har — den har han i øvrigt allerede i Forvejen, som jeg nævnte —, saa finder jeg for mit Vedkommende ikke nogen Grund til at stemme for disse Bestemmelser.

§§ 1 og 2 er altsaa Bestemmelser, som mit Parti anser det for urimeligt at opretholde. Men ganske særlig urimeligt forekommer det dog, at man skulde have en Konverteringsafgift, og urimeligt, at Ministeren skulde kunne forbeholde sig en Ret til at gennemføre den. I Bemærkningerne til Lovforslaget hedder det, at denne Afgift synes mindre rimelig. Jeg maa beundre det Maadehold, hvormed man forstaar at udtrykke sig i Indenrigsministeriet. Alle andre Mennesker, tror jeg, vilde kalde den fuldkommen urimelig. Konverteringsafgiften kan naturligvis kun begrundes ved, at Staten griber ind og muliggør Ombytninger til lavere Rente end den almindelige mellem 4 og 4½ pCt.

Naar Staten intet foretager sig, er det fuldkommen urimeligt at afkræve Folk en Afgift til Staten, fordi de ombytter deres Laan, specielt har det været urimeligt i en Tid, da man har forbudt Folk at optage Laan til højere Rente end 4 pCt., hvad der altsaa ikke har været nogen Mulighed for, hvis man vilde ombytte et 4½ eller 5 pCt. Laan. Der har ikke været anden Mulighed end at gaa ned til en lavere Rente og altsaa komme til at betale Konverteringsafgift.

Jeg maa paa dette Omraade anbefale det Forslag, jeg har stillet den 18. Januar. Jeg kan i denne Forbindelse paaskønne, at det ærede Medlem Hr. Bollerup Madsen slet ikke mente at burde omtale dette Lovforslag. Det stemmer meget godt med, hvad der er ved at blive Coutume i Opfattelsen af parlamentarisk Sømmelighed her i Landet.

Jeg er langt fra tilfreds med Ministerens Forslag, det kunde affattes langt simplere og klarere, saa enhver vidste, hvad man havde at rette sig efter, og hvis dette Lovforslag skal kunne vedtages med vore Stemmer, maa der forelægges klare og afgørende Tilsagn om, hvad der skal ske. Helst saa jeg, at man i Overensstemmelse med mit Forslag om Konverteringsafgiften ophævede disse Bestemmelser.

Valdemar Sørensen: Det ærede Medlem Hr. Krag udtalte som sin Mening om det af Indenrigsministeren fremsatte Lovforslag, at dets Hensigt egentlig var noget gaadefuldt. Forleden Dag under Behandlingen af Udligningsforslaget for Hovedstaden gjorde det ærede Medlem en lignende Betragtning gældende og talte om Taagen over Lovforslaget, men ligesom det den Dag lykkedes det ærede Medlem, saaledes forstod han ogsaa i Dag paa den nydeligste Maade at udrede Lovforslagets Hensigt, det skete saa klart, som det overhovedet er muligt. Det ærede Medlem Hr. Krag's Udtalelse om, at der ikke er nogen Sandsynlighed for en saadan Ændring i de økonomiske Forhold, at de Kræfter, som i sin Tid førte til, at Loven af 16. December 1933 blev indført, igen skulde gøre sig gældende, turde dog være af saa stor Usikkerhed, at vi for vort Vedkommende ikke kan tiltræde den. Vi synes, at saadan